

Hornsherred, og den Del af Frederiksborg Amt, som ligger imellem Frederiksfund og den sjællandske Sernbane, med denne. Dette er rigtigt, det har jeg sagt, og hvad der er ligesaa rigtigt er, at jeg har holdt det, thi jeg har gjort, hvad der under de givne Forhold stod i min Magt for, at bringe den Del af det ærede Medlems Plan til Udførelse, idet man ikke vil have undladt, at lægge Mærke til, at jeg, idet jeg meddelte det sjællandske Sernbaneselskabs Koncession, udtalte meget alvorlig for det, at jeg maatte lægge det paa Hjertet at have Opmærksomheden henvendt paa, saa snart Omstændighederne tillode det, at forsyne Frederiksfund, og det Dpland, som nærmest maatte knytte sig dertil, med en Sernbaneforbindelse, som knyttede sig til den allerede bestaaende Bane. Det var Alt, hvad der den Gang kunde gøres, thi Hverken havde jeg Lovhjemmel til at give noget Tillagn om Koncession paa en Banes Anlæg, fra Hillerød eller Frederiksfund, ei heller kunde det sjællandske Sernbaneselskabs Bestyrelse uden Generalforsamlingens Samtykke gaa ind paa noget Saadant. Jeg har derhos nu i et Par Maaneder stridt med det sjællandske Sernbaneselskab om at vælge en Linie, som kunde konnectere den sydlige Del af Horns Herred, og jeg for mit Bedkommende troer, at de Interesser, som ved den af det ærede Medlem projekterede Bane, skulde varetages for Horns Herreds Bedkommende, ville være ligesaa godt varetagne paa denne Maade. En ganske anden Sag er det, hvorvidt det vilde have været ønskeligt og rigtigt, at der blev lagt endnu en Banegaard her i Byen, men dette Spørgsmaal har ikke ligget for og ligger ikke for i dette Øieblik. Naar den ærede Forspørger derfor har spurgt mig, om jeg vilde indfri det Løfte, han tror, jeg har givet ved at indbringe et særligt Lovforslag, om jeg forstod ham saaledes, — at Staten skulde anlægge en Sernbane fra Kjøbenhavn eller et andet Sted til Frederiksfund, svarer jeg dertil, nei. Jeg kan ikke erkjende, at Frederiksfund

er en Plads af den Betydning, at der kan være Opfordring enten for mig til at forelægge eller for Thinget til at bevillige Anlægget af en Sernbane fra Kjøbenhavn til Frederiksfund, lige saa lidt som jeg kan erkjende, at det Dpland, der ligger imellem Frederiksfund og en af den sjællandske Sernbanes Stationer, kan betegnes som uheldig, stillet med Hensyn til Sernbaneforbindelse, idet der, som bekendt, kun er 3 Mil. fra Hillerød til Frederiksfund, og Afstanden bliver altsaa mindre for ethvert Punkt, der ligger imellem Frederiksfund og en af den sjællandske Sernbanes Stationer. Hvad jeg derimod skal vedgaa, det er, at jeg ikke skal lade noget brugbart og nyttigt Middel gaa forbi mig, ved hvilket jeg maatte være i Stand til at skaffe enten Dplandet paa denne Side af Roskildesfjord indtil Frederiksfund eller Dplandet paa den anden Side af Roskildesfjord den Sernbaneforbindelse, som disse Egne have havt en vis Forventning om at ville faae. Den ærede Forspørger har ikke givet mig nogenstønstet Anvisning paa noget andet Skridt, der i saa Henseende skulde kunne gøres, end Anlægget af en direkte Bane paa Statens Regning; dette drifter jeg mig ikke til at foreslaa, men jeg har benyttet den Leilighed, der var til at faae det bedst mulige Resultat ud. Dermed maa virkelig det ærede Medlem være tilfreds, forsaavidt den nærværende Tid angaar, og de Egne, som havde et vist Haab om Udsigten til at faae en Sernbaneforbindelse, maa som sagt troste sig med, at mange, ja de allerfleste Egne i Danmark ere mere uheldig stillede, end de med Hensyn til Sernbaneforbindelse.

L. C. Nyholm: Den høitærede Sidenrigsminister frembævede flere Gange, at jeg ikke havde været vidende om de Rænker, som vare foregaaede under denne Sag, derimod erkjendte han, at han havde været vidende om dem. Sa, jeg kan naturligvis ikke indstaa for, at der ikke er passeret Ting, som jeg ikke kjender, men som den ærede Sidenrigsminister